

inkben s egy csapásra, egyszerre, villámként hatja át a nemzetet, mert megvolt az mindenütt, meg bennünk is s csak ébresztésre várt, hogy kitérjön." (Deák: Gondolatok.)

A fokozatos ujjíteremtődés szükségességének a gondolata jelentse a célirányította egységes erő kifejtést a fokozatok minél gyorsabb áthágásával a nemzeti múltunk és érdemeink után járó igazságunk elérésére, mert „*el lehet ugyan gonoszság és alacsony eszközök által az igaz ügyet nyomni egy időre, de végre csakugyan hatalmas erővel feltámad és elnyomóit rettentően bünteti.*”

Ezt a trianoni sorsunkra annyira ráillő szentenciát ezelőtt kilencvenkét esztendővel mondotta az egyik reformországgyűlésen a haza bölcse. Mi pedig, a késő és méltatlan utódok, akik nem vagyunk bölcssek, csak hazafiak, valljuk őszinte, erős elhatározással.

Úgy, mintha csak szentírás lenne! . . .

Syga.

Két asszony.

*Oh mondd meg anyám, ki szótted egykor
az életemnek mély titku fonalát
künn a fényes őszi napverésben
dalolt-e még a vándormadár?*

*Dalolt, — te mesélted — szomoruan,
— két szemedben ilyenkor könny fakadt. —
oly sokszor láttam már e könnyeket,
ha bucsúztak a vándor madarak . . .*

*Nyáron születtem és mégis tudom,
hogy én vagyok a csendes éjszakákon
szivedbe mindég visszatérő
kimondhatatlan őszi fájdalom . . .*

*És ha jönni fog egy másik asszony
és kezébe veszi sorsom fonalát,
egy másik asszony ki nem lesz többé
olyan mint te volnál jó anyám!*

*Fehér színű gondtalan kezében,
tudom, elszakad e gyenge fonál,
s ha ijedt szemmel a jövőbe réved,
ugy-e megvigasztalod őt, anyám?*

*Egy halottas bús őszi éjszakán
ugy-e nevetve mondod meg neki,
hogy nem történt itt semmi nagy dolog
fiadnak szive tört ketté csupán!*

HERDA LÁSZLÓ.